



La prosòdia té l'última paraula: morfosintaxi i fonologia del reflexiu lituà *si*

Víctor Acedo-Matellán

Oriel College, University of Oxford



**Dijous, 20 de març
de 2025 - 16h**

Aula 4.3

Facultat de Filologia i Comunicació

Rarament s'invoquen factors fonològics en les explicacions del desplaçament, una propietat incontrovertible de les llengües naturals. En aquesta xerrada exploro un cas de desplaçament que només es pot explicar a través de factors fonològics, concretament, prosòdics: la posició variable del clíctic/afix reflexiu lituà *si*, que pot aparèixer com a prefix (*ne-si-mato* 'no es veu') o com a sufix (*mato-si* 'es veu'). Després de comparar el comportament de *si* amb el dels pronoms clítics del portuguès europeu, proposo que la posició per defecte i de partida de *si* és d'adjacència estricta al marge esquerre de la base verbal. Si s'afegeix un o més prefixos al verb, *si* no es desplaça (*ne-si-mato*). Altrament, *si* queda alineat amb el marge esquerre d'un mot prosòdic màxim, un alineament incompatible amb les propietats prosòdiques intrínseques de *si* i que el component prosòdic, postsintàctic, corregeix sufixant *si* al mot prosòdic (*mato-si*). L'anàlisi fa prediccions correctes quant a la morfologia i la fonologia segmental, les quals no són a l'abast d'altres anàlisis estrictament morfològiques o sintàctiques. Concloc, amb altres estudis, que hi ha casos de desplaçament deguts a la prosòdia i no a la morfosintaxi, i que la jerarquia prosòdica pot presentar recursivitat, però limitada als nivells que es corresponen amb unitats morfosintàctiques: el mot prosòdic, el sintagma fonològic, etc.